

Кима в вѣре мой?

(5)

(Отново се чука.)

[Та стѣбара се хидопа

[Да му отвора ли?

(Чука се за четврти патъ.)

(Отваря напката каскируаща
брага. Влиза Дон Карлос, закрива
лицето си съ панталон — и съ
шапка, нахлуява надъ очи.)

[О, рицарю, здравите!

(Взвѣжда го. Мой ~~и~~ махва панте-
лото; взира се богато обитно отъ ка-
дифе и шина, кашкирска мота, отъ
1519 година. Тя се заглежда въ
нея ~~и~~ и отсѣдва замудена.)

[Но какъ — не сте ли вий? О, господи! Херцогиня!

Дон Карлос, хваща я за рама.

Душно, още две слова — и виждете шугва!

(Тяда я втрещено. Тя мѣква изпла-
шена.)

[У дона Соль ли съмъ? У годеницата
на стария херцогъ ди Пастрандъ — добрия
почитанъ, влюбень мѣфъ — и неинъ сѣщи вуйчо
Тя — хубавицата, обига и трива,